

de nye Ciere fortsætte dem. Jeg skal bemærke, at jeg troer, at man bør gaae lidt strengt frem i dette Forhold, men, da det nærmest vedrører Kjøbenhavns Communalbestyrelse, skal jeg ikke videre indlade mig derpaa. — Den følgende Paragraph i Lovudkastet, § 25, giver i sin 1ste og 2den Pasus temmelig minutieuse Bestemmelser om, hvorledes der skal forholde sig med Værksteder til idetmindste 2 Arbeidere; de skulle ifølge Paragraphen være gipsede, Væggene skulle være af Muur eller rørede og pudsede, aabne Raminer skulle være forshuede med Berndøre, der skal være 2 Brandspande, en Svaber og en med Vand fylt Vandbeholder osv. Men derefter hedder det i Slutningen af Paragraphen: „For Benyttelsen af de omhandlede Værksteder fastsættes de nærmere Forskrifter af Brandvæsenet.“ Det forekommer mig nu, at man, efterat have fastsat saa minutieuse Bestemmelser, roligt maa kunne lade det blive derved uden at fastsætte nærmere Forskrifter, naar man blot sørger for, at de fyldestgøres. — Ved Lovudkastets § 26 vil jeg bemærke det Samme, som min ærede Nabo (S. C. Jacobsen) allerede, saavidt jeg hørte, bemærkede med Hensyn til denne Paragraph, nemlig at det er rigtigt og vistnok aldeles retfærdigt, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse bliver hørt om de Bestemmelser, som heri omhandles, inden de træffes. Det er nemlig i Paragraphen fastsat, at der for Fabriker, hvori der anvendes megen Ild, saasom Bagerier, Bryggerier, Maltgjørrerier, Brændevinsbrænderier o. desl., af Brandvæsenet skal fastsættes almindelige reglementariske Bestemmelser, der skulle forsynes med Justitsministeriets Approbation, og hvori der skal fastsættes de Forsigtighedsregler, som ved Driften blive at iagttage. Det er nu ganske vist, at naar man gaaer frem ene og alene efter, hvad der er brandfarligt, vil der kunne gives en Række Bestemmelser, som i og for sig kunne være meget rigtige, men som tillige kunne være meget generende for de vedkommende Næringsdrivende, og jeg troer derfor, at det er aldeles i sin Orden, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse faaer Leilighed til at høre sig om de paa-gjældende reglementariske Bestemmelser, før de approberes af Ministeriet. — I § 28 er det bestemt, at Kirker, Theatre, Udstillings-

Forlystelseslocaler og lignende Bygninger efter Omstændighederne skulle have Brandvagter, men det er ikke bestemt, hvem der skal betale disse Brandvagter, om de skulle gaae for Brandvæsenets eller for de Vedkommendes egen Regning. Man vil maaskee sige, at er rimeligt, at de gaae for de Vedkommendes egen Regning, men det er dog ikke bestemt udtalt, og der kan ogsaa være Tilfælde, hvor Brandvæsenet kan have nok saamagen Interesse i, at der er Brandvagt tilstede, og hvor det derfor kunde være rimeligt, at den holdtes for Brandvæsenets Regning. Jeg mener derfor, at det i alt Fald vilde være bedst, at det udtrykkeligt blev bestemt, for hvis Regning dette skulde stee. — Med Hensyn til Lovudkastets § 31 skal jeg tillade mig at støtte den Mening, der er udtalt af min ærede Nabo (S. C. Jacobsen), at der bør gives fuld Erstatning for alle den Slags Ting, thi det ligger dog i Sagens Natur, at, hvad enten jeg har assureret eller ikke, kan jeg ikke være tjent med, at Brandvæsenet for at redde en Eiendom, der ligger ved Siden af min, nedbryder eller molesterer min Eiendom. Som min ærede Nabo allerede gjorde opmærksom paa, vil saadan Skade for Kjøbenhavns Vedkommende høist sandsynligt gaae ind under Erstatningen for Brandskaden paa de Huse, der brænde, idet alle Husene her rimeligviis ere under een Kategori; for Forstædernes Vedkommende er dette derimod ikke saa klart og tydeligt. Efter min Mening bør der derhos ogsaa være Tale om at erstatte Voksøre og andet Gods, som bestadiges ved Brandvæsenets Fremfærd under en Ildbrand.

Ploug: Jeg maa udtale min Glæde over omsider at see dette Lovforslag fremkomme, efterat der allerede for godt 1½ Aar siden er afgivet en Betænkning af den nedsatte Commission; og, ligesom jeg troer, at Commissionen har leveret et godt og brugbart Arbejde, saaledes erkjender jeg, at den høitæredede Minister har forbedret det yderligere ved at sammendræge de to Udcast, der vare adskilte i Commissionens Arbejde, og ved at udelade en Deel Detailbestemmelser, som rettere have deres Plads i Regulativer eller Instruxer. Der er kun et Par smaa Hensstillinger, som jeg